آلبوم موسیقی

سرود «تا قله» برای نوجوان‌ها

آلبوم سرود «تا قله» همزمان با چهل و دومین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی با مضامین ملی- میهنی و ترویج فرهنگ سرود منتشر می‌شود.

آن‌طور که هنرآنلاین خبر داده، آلبوم سرود تا قله که به همت دفترموسیقی و سرود سازمان صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران و مرکز رسانه‌ای و عملیات‌های ویژه سازمان تبلیغات اسلامی تهیه و تولید شده در ۱۰ قطعه با اجرای گروه‌های سرود نجم‌الثاقب، طاها لارستان، نبی اکرم (ص)، وصال، اسراء، آوای مهر طاها، شمیم ولایت، رایه‌الزهرا(س)، میثاق تهران و شهید فرجی به مخاطبان ارائه خواهد شد.

این اثر سال ۹۹ توسط جمعی از هنرمندان توانمند عرصه سرود کشور به‌منظور ایجاد حس انگیزشی بیشتر برای آینده ایران در نوجوانان، ترویج فرهنگ سرود و همچنین کمک به پیشرفت گروه‌های سرود کشوری، ویژه نوجوانان تهیه و تولید شده است.

آلبوم سرود تا قله شامل ۱۰ قطعه است که در آن از گروه‌های سرود باتجربه در سراسر کشور دعوت به عمل آمده است تا اثری شایستهِ سرود ایران تولید شود.

این در حالی است که فایل‌های بی‌کلام این قطعات نیز در آلبوم منتشر شده که گروه‌های دیگر نیز بتوانند با بازخوانی قطعات تجربیات جدیدی برای خود کسب کنند و از حمایت‌های دفترموسیقی و سرود سازمان صداوسیما بهره‌مند شوند.

این ۱۰ قطعه به نام‌های قطار، این خونه، شوق تولید، روشن تر از صبح، تا قله، از آن ماست فردا، هوای تازه، یه قصه جدید، زندگی و فرداها توسط گروه‌های سرود سرود نجم‌الثاقب، طاها لارستان، نبی اکرم (ص)، وصال، اسراء، آوای مهر طاها، شمیم ولایت، رایه‌الزهرا(س)، میثاق تهران و شهید فرجی اجرا شده و اشعار این قطعات از سروده‌های قاسم صرافان، سید صادق آتشی، علی فردوسی، محمد رسولی، محمد جواد الهی‌پور و حسین صیامی است.

امید رهبران، حامد جلیلی، مهدی شکارچی، احسان جوادی، امید روشن‌بین، علیرضا ولایی، مجتبی جوادی، سعید عنایتی، امیرحسین بخشی، سید محمد صادق آتشی، هادی کولیوند، احسان غلام‌نژاد و حسین صیامی به‌عنوان آهنگساز و تنظیم‌کننده در این آلبوم حضور داشتند. ضمن این‌که کارگاه سینمایی «نگاه» مجری طرح، حسن حسن‌پور مدیر پروژه و مدیر هنری، حسین حسین‌زاده مدیر اجرایی، زهرا سادات حسینی سرپرست گرافیک و امور هنری و مریم رفائی مدیر روابط عمومی از جمله عوامل این آلبوم هستند.

کتاب موسیقی

کتاب آهنگساز چندصدایی

کتاب «مبانی آفرینش در موسیقی ایران (روش شریف لطفی)» نوشته علی ابراهیمی منتشر و راهی بازار موسیقی کشور شد.

خبر را مهر منتشر کرده و نوشته: با گذشت سال‌ها از تدریس متد آموزشی شریف لطفی مدرس موسیقی در مراکز آکادمیک موسیقی، کتاب «مبانی آفرینش در موسیقی ایران (روش شریف لطفی)» به نگارش و تحلیل علی ابراهیمی کارشناس‌ارشد موسیقی ایرانی از دانشگاه هنر تهران، منتشر و در دسترس جامعه دانشگاهی موسیقی و سایر مخاطبان و علاقه‌مندان آهنگسازی در حوزه موسیقی ایرانی قرار گرفت.

علی ابراهیمی در توصیف ویژگی‌های مِتُد مطرح شده در کتاب «مبانی آفرینش در موسیقی ایران» می‌نویسد: «مقوله آهنگسازی در موسیقی کلاسیک ایرانی از دیرباز غالبا بر عهده نوازندگان، محدود به ساخت ملودی، سلیقه‌محور و فاقد اصول و روشمندی مدوّن بوده‌است. بنابراین مسیری روشن برای پرورش هنرجویی که به حوزه آهنگسازی (مختص موسیقی دستگاهی ایران) ورود کند، دیده نمی‌شود. کتاب «مبانی آفرینش در موسیقی ایران (روش شریف لطفی)» نوشته علی ابراهیمی، از طریق نشر آواز، بهمن ۹۹ منتشر شده است.

درگذشت بازمانده سبک سرحدی

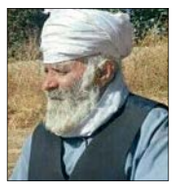

متاسفانه یکی از خبرهای ثابت این سال‌ها در حوزه موسیقی مقامی، درگذشت یک‌به‌یک طلایه‌داران این موسیقی بوده‌است که حالا پا به سن گذاشته‌اند. حالا هم خبر درگذشت هنرمند پیشکسوت موسیقی مقامی استان خراسان رضوی در ۸۸ سالگی رسیده‌است؛ براتعلی ابراهیمی را می‌گوییم که روز دوازدهم بهمن درگذشته است. ابراهیمی از اهالی روستای جوزقان توابع بخش میان ولایت بود که سال‌ها به فعالیت در زمینه موسیقی مشغول بود. استاد ابراهیمی صاحب سبک نوای سرحدی فریادی بود و از او به عنوان چهره ملی موسیقی مقامی خراسان و صدای ماندگار سرحد کهن یاد می‌شود. جابر آفریدون، رئیس اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی تایباد درباره او به ایسنا گفته: استاد براتعلی ابراهیمی هم در منقبت‌خوانی و هم در رشته آواز موسیقی مقامی استان خراسان‌رضوی از چهره‌های شاخص بود و به شغل کشاورزی و دامداری مشغول بود و در جشنواره‌های موسیقی زیادی حضور یافت و مقام‌های زیادی هم کسب کرد.

کمی آهسته‌تر سالار؛ قسمت دوم!

۱۵ آذر سال ۱۳۹۷ هم گزارشی نوشته بودیم با همین تیتر: «کمی آهسته‌تر سالار». آن روز هم نسبت به یک سری اظهار نظرهای تند و تیز سالار عقیلی انتقاد کرده بودیم. حالا به نوعی، باز حکایت همان است از جنسی دیگر. لذا این گزارش را قسمت دومِ «کمی آهسته‌تر سالار» در نظر بگیرید.

کنسرت رایگان سالار عقیلی در حالی امشب برگزار می‌شود که او طی هفته اول بهمن ماه ۳ آلبوم منتشر کرده است!

صابر محمدی

ادبیات و هنر

یکی دو ماه پیش، طی گزارشی از این نوشتیم که همچنان گرایش به انتشار تک‌آهنگ‌ها عمده‌تر از تمایل به انتشار آلبوم است و از این نوشتیم که حالا انتشار آلبوم شاید بتواند جایگزینی اقتصادی در روزگار تعطیلی کنسرت‌ها باشد. البته که می‌دانستیم انتشار آلبوم، مطلقا نمی‌تواند اقتصاد معطل برگزاری کنسرت‌ها را جبران کند، چراکه واضح است سال‌هاست همه آلبوم منتشر می‌کنند صرفا به این خاطر که بتوانند تور کنسرت‌های آن آلبوم را تا مدت‌ها در اینجا و آنجای ایران و جهان پهن کنند. در واقع مدت‌هاست انتشار آلبوم هیچ به صرفه نیست و اگر همچنان اهالی موسیقی چند سال یک بار آلبومی هم منتشر می‌کنند به این دلیل است که بتوانند با آن آلبوم کنسرت برپا کنند. آنها هر چه در طول سال درآمد کسب می‌کنند از همین کنسرت‌هاست و طبعا نه از تک‌آهنگ‌ها و آلبوم‌ها. ما با علم به این قواعد آن گزارش را نوشتیم اما نگاه‌مان مبتنی بر این بود که عجالتا در این وانفسا، روی آوردن به آلبوم و بازگشت به دو دهه پیش، می‌تواند از هیچ مطلق بهتر باشد. اگر آن روز که گزارش مورد اشاره را می‌نوشتیم، می‌دانستیم که در آینده نزدیک یکی از خواننده‌ها طی ۱۰ روز، سه آلبوم منتشر خواهد کرد، قطعا انتشار گزارش را منتفی می‌کردیم و از معاون هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که آن روز در خلال گزارش، پای حرف‌هایش نشسته بودیم هم می‌خواستیم چنین پیشنهادی را تایید نکند! از سالار عقیلی حرف می‌زنیم؛ خواننده بسیار پرکاری که حالا همه رکوردها را جابه‌جا کرده است. او در هفته اول بهمن‌ماه، سه آلبوم منتشر کرده است! بعید است در هیچ‌کجای تاریخ موسیقی جهان تاکنون چنین اتفاقی افتاده باشد. البته که حنجره‌شان همواره گرم و بازارشان هم همواره سکه باشد اما آیا واقعا ضرورت انتشار سه آلبوم طی ۱۰ روز را می‌توان به‌راحتی توضیح داد؟

در جامعه موسیقی ایران، از علیرضا افتخاری به عنوان خواننده‌ای یاد می‌شد که در طول دهه ۷۰ و ۸۰ بسیار پرکار بود و سالی چند آلبوم منتشر می‌کرد. انتشار پی در پی آلبوم‌های افتخاری سبب‌ساز شکل‌گرفتن فضایی از شوخی و طعنه و کنایه علیه او هم شده بود، اما حالا با وجود انتشار سه آلبوم از سالار عقیلی در ۱۰ روز، انصاف حکم می‌کند این خواننده جوان را صاحب کرسی پیشین آقای افتخاری بدانیم و از این به بعد درباره پرکاری آن خواننده پیشکسوت به خود جرأت شوخی و کنایه ندهیم.

علیرضا افتخاری:

۳۱ سال‌های فعالیت

۶۳ تعداد آلبوم

۲/۰۱ آلبوم در سال

سالار عقیلی:

۱۹ سال‌های فعالیت

۴۴ تعداد آلبوم

۲/۱۵ آلبوم در سال

ماجرا از چه قرار است؟

۳ آلبوم سالار عقیلی در یک هفته

نوشتیم که انتشار سه آلبوم موسیقی از یک خواننده در یک هفته، احتمالا در تاریخ موسیقی جهان، رکورد محسوب می‌شود. از این‌رو می‌گوییم احتمالا، چون طبعا ننشسته‌ایم موسیقی همه کشورهای جهان در این سال‌ها را به لحاظ کرونولوژیک، بررسی کنیم و به این نتیجه برسیم اما بدون چنین تحقیقی نیز بعید می‌دانیم این اتفاق پیش از این افتاده باشد.

روز اول بهمن‌ماه بود که خبر رسید آلبوم «از روزهای نبودن» سالار عقیلی با آهنگسازی هومن دهلوی در موسسه فرهنگی هنری «نغمه هزاردستان» منتشر شده‌است. آلبومی دربرگیرنده هشت قطعه ارکسترال با نام‌های «زندگی زیباست» براساس شعری از سیاوش کسرایی، «هبوط» برای تنبور و ارکستر زهی، «نقش خیال» روی سه رباعی از خیام، «فانتزی برای پیانو و ارکستر زهی»، «خانه‌ام ابری است» براساس شعر نیما یوشیج، «فانتزی برای قانون و ارکستر»، «خواب دشت» برای نی و ارکستر زهی و هارپ و «سپیدار» براساس شعری از بیژن ارژن. فردای آن روز، گزارشی نوشتیم و از این‌که بعد از مدت‌ها آلبومی از فرزند زنده‌یاد دهلوی خواهیم شنید، ابراز خرسندی کردیم.

عصر همان روز خبر رسید که آلبوم «می‌دانم که می‌آیی» سالار عقیلی نیز منتشر شده‌است! تا همین جای کار هم او رکورد را زده بود؛ انتشار دو آلبوم با فاصله‌ای کمتر از ۲۴ ساعت. این بار البته آلبوم، تولید تازه‌ای نبود. می‌دانم که می‌آیی را امیرحسین سام حدود ۱۹ سال پیش ساخته بود و حالا به چنین تاخیری منتشر می‌شد. حالا آلبومی که ۱۹ سال بود پشت‌خط مانده بود، چنان عجله‌ای داشت که دقیقا پشت سر آلبومی دیگر از عقیلی در کمتر از ۲۴ ساعت منتشر شود. «برف نو»، «می‌دانم که می‌آیی»، «پیک سحر»، «شهر خاموش من»، «سلامی به ایران»، «مسافر»، «ساز و آواز ۱»، «ساز و آواز ۲» و «فرود به ماهور» عنوان قطعاتی هستند که در این آلبوم گنجانده شده‌اند.

هشتم بهمن شوک به‌صورت تمام و کمال به رسانه‌های مرتبط با موسیقی وارد شد؛ سومین آلبوم سالار عقیلی طی یک هفته هم به بازار آمد: آلبوم «کجا رفته‌ای» به آهنگسازی محمدامین همایی. «کجا رفته‌ای»، «رویای فراموش‌شده»، «جشن تنهایی»، «تماشاکن»، «حاشا» و «کیستم» با اشعاری از احسان افشاری اسامی قطعات این آلبوم را تشکیل می‌دهند. ماجرا آن‌قدر عجیب بود که یکی از خبرگزاری‌ها در تنظیم خبر چنین آورده بود: «این آلبوم یکی از تازه‌ترین آثاری است که طی روزهای اخیر به خوانندگی سالار عقیلی پیش روی مخاطبان قرار گرفت». یکی از تازه‌ترین آثار روزهای اخیر!

چرا این طور شد؟

سرعت سالار!

خب شاید بگویید این سه آلبوم را سه تیم مجزا تولید کرده‌اند؛ هم آهنگ‌سازشان فرق می‌کند، هم تهیه‌کننده و هم پخش‌کننده‌شان. درست! ممکن است تهیه‌کننده‌ها و پخش‌کننده‌های این سه آلبوم در جریان نبوده باشند که قرار است طی یک هفته دو آلبوم دیگر نیز از سالار عقیلی به بازار موسیقی روانه شود. خب، ماجرا همین است! چرا نباید بدانند؟! یعنی خواننده این سه آلبوم نمی‌توانست طی مذاکره‌ای ساده و بدیهی به تهیه‌کننده‌ها بگوید قرار است تهیه‌کننده‌ای دیگر نیز یکی دیگر از آلبوم‌هایش را همین روزها منتشر کند و موعد انتشار آلبوم‌هایش نباید این‌قدر نزدیک به هم شود؟ یک هماهنگی ساده کافی بود که امروز، سالار عقیلی نه‌تنها ما را یاد علیرضا افتخاری نیندازد، بلکه چنین او را در پرکاری پشت سر بگذارد.

حالا شاید چنین انتظار ساده‌ای با توجه به سوابقی که از سالار عقیلی و سوادرسانه‌ای‌اش سراغ داریم، انتظار گزافی به نظر برسد اما آیا تهیه‌کننده آلبوم سوم که می‌دید همین چند روز پیش دو آلبوم از عقیلی منتشر شده، نمی‌توانست دست نگه‌دارد و بازار را چنین از سالار عقیلی اشباع نکند؟

اصلا چه اشکالی دارد؟

رکورد در رکود!

البته ما گمان می‌کنیم مطرح‌کردن این سوال چندان محلی از اعراب ندارد و به نظر ما اشتباه است. منتها شاید شما با وجود این‌که ما در همان مقدمه گزارش به حنجره سالار عقیلی درود هم فرستادیم فکر کرده باشید خدای ناکرده ما بخیل هستیم و از این بابت ناراحتیم.

خیر! کاملا اشتباه فکر می‌کنید؛ ما از تولید و عرضه هرگونه اثر هنری، آن هم در این روزهای رکود هنر، استقبال می‌کنیم. منتها معتقدیم عرضه هنر نیز مانند تولید آن باید مبتنی بر شناخت بازار و شناخت رسانه باشد. بدیهی است که انتشار هر اثر هنری، نیاز به انتشار پیش‌خبرهایی دارد تا مخاطب خود را اندکی پیش از انتشار، به خود حساس کند.

سپس در روزهای انتشار، تیم عرضه و رسانه باید فرصت داشته باشند مخاطب خود را با استفاده از رسانه‌های مختلف نسبت به ویژگی‌های اثر آگاه کنند و چند مرحله دیگر که برای بازاریابی اثر نیاز است. حالا هر یک از آلبوم‌های سه‌گانه عقیلی که پشت سر هم منتشر شده‌اند، به اصطلاح همدیگر را می‌خورند و فرصت را از خواننده برای مداقه و انتخاب می‌گیرند. راستی، نکند در انتشار چنین آلبوم‌هایی اساسا چنین مباحث حرفه‌ای مطرح نیست؟

آیا پرکاری عقیلی با پرکاری افتخاری قابل مقایسه است؟

حتی بیشتر!

سال گذشته بود که یاد گفت‌وگویی قدیمی از علیرضا افتخاری افتادیم و از آن یاد کردیم؛ گفت‌وگویی که همکار ما ۱۸ سال پیش با او صورت داده و ۲۷ بهمن ۱۳۸۱ منتشر شده بود. یعنی درست در زمانه‌ای که افتخاری، مانند این روزهای سالار عقیلی و البته نه با رکوردی که او حالا زده است! بسیار پرکار بود و سالی چهار پنج آلبوم منتشر می‌کرد. استاد فی‌المثل از سال ۱۳۶۲ تا ۱۳۸۷ که می‌شود ۲۵ سال، ۵۵ آلبوم منتشر کرد؛ در یک فقره، سال ۱۳۷۹، افتخاری پنج آلبوم روانه بازار کرد. در آن گفت‌وگو به جام‌جم گفته بود: «خوشبختانه به‌تازگی تصمیم گرفته‌ام کمتر کار کنم. سال ۸۱ کاری ارائه نداده‌ام چون احساس می‌کنم خستگی ناشی از کارهای متعدد بر کارهای بعدی اثری نامطلوب می‌گذارد و از لحاظ روحی نیز تعدد کار در مدت زمان اندک، ذهن را خسته می‌کند؛ چرا که خواننده در زمان کوتاه شعرها و ملودی‌های زیادی را باید به خاطر بسپارد و این عامل تاثیر ناخوشایندی دارد.»

افتخاری اواخر بهمن ۸۱ گفته بود در سال ۸۱ آلبومی ارائه نکرده‌است. البته در همان سال «عشق گمشده» را منتشر کرده بود و دو ماه پایانی سال، آلبوم «شب عاشقان» را هم به بازار فرستاد تا در سالی که کم‌کار به نظر می‌رسید دست کم دو آلبوم را تولید کرده باشد! درست از دو ماه پس از انجام این گفت‌وگو یعنی فروردین ۸۲ تا پایان این سال، با وجود ادعای استاد بابت این که تصمیم گرفته کمتر کار کند، پنج آلبوم از او منتشر شد. و این پایان ماجرا نبود؛ طی شش سال، ۲۱ آلبوم دیگر نیز منتشر کرد. اما بالاخره در دهه ۹۰ شمسی، به آنچه سال ۸۱ به جام‌جم گفته بود جامه‌عمل پوشانید و در این هشت سال فقط سه آلبوم به بازار فرستاد و حالا هم که شش سالی است آلبوم منتشر نکرده‌است. در مجموع او از سال ۶۲ تا سال ۹۳، یعنی طی ۳۱ سال، ۶۳ آلبوم موسیقی منتشر کرده‌است. یعنی به طور میانگین سالی بیش از دو آلبوم و دقیقا اگر بخواهیم بگوییم سالی ۲/۰۱ آلبوم. خدا عمر استاد را زیاد کند و همیشه روی خط فعالیت هنری نگه‌شان دارد.

سالار عقیلی از سال ۱۳۸۰ که نخستین آلبومش منتشر شد تا امسال ۴۱ آلبوم منتشر کرده و حالا با آلبوم‌های تازه‌اش به عدد ۴۴ رسیده‌است. بنابراین او طی ۱۹ سال، ۴۴ آلبوم منتشر کرده‌است؛ این آمار حتی از علیرضا افتخاری هم که به پرکاری شهره بود بیشتر است؛ سالی ۲/۱۵ آلبوم. حالا طوری شده که عقیلی صرفا ما را یاد افتخاری نمی‌اندازد، بلکه باعث شده‌است پرکاری او را فراموش کنیم! افتخاری از جایی به بعد، آن‌طور که خود ادعا کرده بود، دانست باید کمی قدم آهسته‌تر کند. او حالا به عنوان خواننده‌ای که سلف عقیلی محسوب می‌شود، پیش روی خواننده جوان است.